



# SCHEIDEN, EEN ONTBIJT

**Eenakter**

**door**

**PIP BARNARD**

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.  
(Grimas Theatergrime verkoop)  
Tel: 072 - 5 11 24 07  
E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)  
Website: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)

## VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SCHEIDEN, EEN ONTBIJT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIP BARNARD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)**

**E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl)

Email: [info@ibva.nl](mailto:info@ibva.nl)

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

**Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

### **Vergunning tot opvoering:**

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

### **Vergunning tot HER-opvoering(en):**

1. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

**Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.**

**Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.**

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,  
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.  
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

## **PERSONEN:**

ILSE Kromhout van der Meer - Medewerkster van pension Meerzicht

RON van Daalen - Vaste gast

GEERT (baas) Nederhof - Pensionhouder

NEL Nederhof - Vrouw van Geert

KOLONEL (Victor) Hesseling B.D. - Vaste gast

LOES (Marloes) de Quay - Gast

## **DECOR:**

Het toneel stelt voor de ontbijtkamer van pension Meerzicht. Er zijn twee tafels gedekt: één voor de gasten en één voor de familie Nederhof-Popma. De tafel voor de gasten is aanzienlijk rijker gedekt dan die van de pensionhouder en zijn vrouw.

Aan de tafel voor de gasten zit Ron van Daalen al geheel verkleed de krant te lezen. Ilse komt gehaast binnen.

v.Daalen: Een goede morgen wenst u Ron van Daalen, handelaar in dromen en verlichting. Was uw leven tot nog toe een tranendal, niet waard nader omschreven te worden, vanaf vandaag zal uw pad bestrooid zijn met geurige violen en zal ook u de zon in het water zien schijnen.

Ilse: Nou nou meneer Van Daalen, is het niet wat vroeg voor verkooppraatjes? Goede morgen, overigens; sorry dat ik wat aan de late kant ben.

v.Daalen: Vroeg? Vroeg? Wat is vroeg? De zon staat al hoog aan de hemel, de vogels bezingen luidkeels hun vrije leven in gindse linde en over het meer waaraan dit overigens voortreffelijke pension zijn naam dankt, waait de frisse ochtendbries die het beste doet vermoeden voor de dag die voor ons ligt. Nee, laat de nachtmensen hun avonden, maar geef mij de ochtend, het meest energieke deel van de dag.

Ilse: Gekookt of gebakken?

v.Daalen: De ochtend?

Ilse: Nee. De eieren.

v.Daalen: Gebakken. Met spek. En thee. Jus d'orange, toast, kaas, hagelslag, jam, verse broodjes, roomboter en een andere krant. Maar die pak ik zelf wel. Met suiker. De thee.

Ilse: Heb je een prettige nacht gehad?

v.Daalen: Nóóit. Nooit heb ik hier een prettige nacht. Althans, niet zolang ik weet dat jij slechts één verdieping, enkele kamers en een gang van mij verwijderd alleen onder je dekbed ligt.

Ilse: Deken.

v.Daalen: ...deken ligt. In ieder geval, fysiek is dat nog wel te dragen, maar mentaal lijd ik eronder. Ik zal geen rust kennen zolang jij je moet behelpen met een meidenkamertje op een tochtige zolder terwijl ik kan genieten van een ruime kamer met uitzicht en de luxe van een groot, tweepersoons, bed.

Ilse: Wat kwam er tussen kaas en jam?

v.Daalen: Hagelslag. Waar is de tijd dat wij op meer dan vriendschappelijke voet met elkaar omgingen. Was het twee jaar geleden dat je me kuste?

Ilse: De laatste keer was... de laatste keer. Wit of bruin?

v.Daalen: Wit. Wit als sneeuw, als kersenbloesem, als jouw roomblanke huid. En zacht. Zacht als zijde, als jouw aanraking.

De toost niet, die moet warm en knapperig zijn. En vers. Zo vers als het veldboeket dat ik voor je had willen plukken, ware het niet dat ik de deur nog niet ben uit geweest.

Ilse: Geen ochtendwandeling gemaakt?

v.Daalen: Nee. De verleiding was groot, maar ik wilde het risico niet lopen jou niet als eerste te kunnen begroeten. De ontbijttafel is een van die schaarse momenten dat je alleen voor mij in de weer bent.

Ilse: Tot de andere gasten komen.

v.Daalen: Tot de andere gasten komen. Vandaar dat ik niet ben uitgegaan om bloemen voor je te plukken, hoewel deze tafel wel enige opsmuk zou kunnen gebruiken.

Ilse: Plastic bloemen blijven nu eenmaal langer goed. Op den duur is dat goedkoper.

v.Daalen: Hoor ik daar baas Nederhof door jouw mond? Ik kan me een boeket herinneren dat bij jou bijzonder in de smaak viel.

Ilse: O?

v.Daalen: Wat dacht je van het boeket dat onze picknicktafel sierde op de dag dat je me kuste.

Ilse: Dat is inmiddels flink verdroogd.

v.Daalen: Maar niet verdord. Dat je dat weet, is in ieder geval een teken dat je het hebt bewaard. Ik stel me voor dat het de voor het overige maagdelijke wand van je slaapkamer siert.

Ilse: Daar laat ik me niet over uit.

v.Daalen: Je goed recht. Maar je hebt jezelf verraden: ik weet nu dat je je ons uitstapje weet te herinneren.

Ilse: Hoe zou ik niet... Koude kip, witte wijn, vers wittebrood, mascarpone, pasteien...

v.Daalen: ...gezouten boter, gerookte ham, jonge kaas. En als nagerecht... jouw kus.

Ilse: Een zonovergoten open plek en inderdaad... een vers veldboeket. Nog thee?

v.Daalen: Graag. Door mij hoogstpersoonlijk uitgekozen, geplukt en geschikt.

Ilse: In de wijnkoeler.

v.Daalen: Het was een picknick; het was behelpen. Maar je wilt me toch niet vertellen dat je dat na al die tijd nog als excuus wilt aanwenden?

Ilse: En na het eten... roeien op het meer.

v.Daalen: Ik dacht altijd dat jij enige improvisatie wel op prijs zou stellen. Anders had ik wel een vaas meegebracht.

Ilse: De ondergaande zon, het heldere water, een koel briesje, wij samen in een boot...

v.Daalen: Bij een maaltijd in de open lucht komt altijd enige improvisatie kijken. Je hebt geen mes bij je, geen kopjes, er komt zand in je eten, of je zit bovenop een mierenhoop. Of het weer betreft. Dat zijn van die dingen die gebeuren.

Ilse: De springende vissen, de zwaluwen, de stilte van de inslapende natuur...

v.Daalen: Maar in de glorie van het moment, in de waan van de dag, blind van liefde, wil je dergelijke dingen wel eens over het hoofd zien. Hé, de broodjes zijn op.

Ilse: Er is nog wel toast.

v.Daalen: Doe dat dan maar. En na het eten roeiden we in de ondergaande zon over het meer. Alleen jij en ik, de stilte van de inslapende natuur slechts verstoord door het geritsel van een koele bries. Denk daar liever aan.

Ilse: Meer dan me lief is.

v.Daalen: En elke keer als ik hier kom; ieder jaar, als mijn rondreis me naar deze streek voert, probeer ik die herinnering in je wakker te roepen. Is er nog kaas?

Ilse: Dat lukt je aardig. Jong of oud?

v.Daalen: Jong. En heb jij je vannacht nog een beetje vermaakt?

Ilse: Ik? ...eh, ja.

v.Daalen: Twijfels. Twijfels. Mij maak je niks wijs. Eenzaamheid. Slapeloosheid. Funest.

Ilse: Ongetwijfeld.

v.Daalen: Is het druk? Zijn er veel gasten? Ik bedoel: als je het veel te druk hebt, wordt het natuurlijk niks, maar in het andere geval kunnen we vanavond... ik heb maar een paar afspraken en ben dus op tijd weer terug.

Ilse: Ach, druk. Gewoon. Maar ik moet werken en op het moment, met die verbouwing...

v.Daalen: Dat is waar ook, wat is hier allemaal aan de hand? Kom ik gisteren rustig aan, lijkt het hele terrein veranderd in een bouwput. Gaan de zaken zo goed? Gaat baas Nederhof eindelijk renoveren? Of uitbreiden? Of komt er een afslag naar de dichtstbijzijnde grote weg. Of beter nog: wordt het pension aangesloten op het spoorwegnet? Van pension Meerzicht naar station Meerzicht. Een hele verbetering.

Ilse: Nou, zo erg. Voor het seizoen begint, wordt de parkeerplaats verhard, er komt een serre en de steiger wordt vernieuwd.

v.Daalen: De steiger? Een nieuwe steiger? En de oude dan? De oude steiger, waarop wij indertijd nader kennis hebben gemaakt. Die wordt zeker verkocht aan een museum, aan het Rijksmuseum van de Ontluikende Liefde, waar hij een plaats zal innemen tussen diverse hooibergen, parkbankjes en Amerikaanse auto's.

Ilse: Nee, de oude steiger is...

v.Daalen: Zeg het niet. Afgebroken, verbrand, vernietigd. En met hem al het moois dat tussen ons... je zei zelfs meneer tegen me.

Ilse: Ik probeer alleen maar...

v.Daalen: ...je werk te doen, ik weet het. De afstand die ik zo bloedig probeer te verkleinen, houd jij bewust zo groot mogelijk. Maar waarom denk je dat ik hier ieder jaar...

Ilse: En de baas...

v.Daalen: ...mag er niks van weten, maar dat spreekt voor zich.

Ilse: ...zou het ook nooit goedvinden. Nog thee?

v.Daalen: Misschien iets sterkers. Nee, doe maar thee, ik moet nog werken. Waar bemoeit die vent zich mee?

Ilse: Wie?

v.Daalen: Baas Nederhof.

Ilse: ...bemoeit zich waarmee?

v.Daalen: Wat heeft hij nou helemaal goed te vinden? Dat jij bij hem in dienst bent, is al erg genoeg. Met jouw privé heeft hij toch niks te maken. Met suiker, dank je.

Ilse: Maar relaties met klanten...

v.Daalen: Nou en? Je zou de eerste niet zijn. Neem dat maar van mij aan. En trouwens, als je met mij in zee gaat, ben ik geen klant meer van je. Van hem misschien, maar zeker niet van jou.

Ilse: Hoezo dat?

v.Daalen: Je denkt toch niet dat ik je hier laat sloven en ploeteren. Ik heb thuis genoeg voor je te doen.

Nederhof: (*komt binnen*) Môgge...

v.Daalen: Stilte, de baas. Een goede morgen wenst u Ron van Daalen, handelaar in koud bier en warme voeten. Voelt u zich vermoeid en terneergeslagen, uw getob is niet langer nodig, uw leven kan vanaf vandaag een andere keer nemen.

Nederhof: Alsjeblieft zeg, moet dat?

Ilse: Thee of koffie?

v.Daalen: U komt precies op het juiste moment, baas Nederhof. We hadden het net over u.

Nederhof: Koffie. O ja?

Ilse: Nou, dat is te zeggen...



Nederhof: Zwart.

v.Daalen: Ik memoreerde juist wat een voortreffelijk etablissement u hier heeft. Voor een man als ik, altijd onderweg, vrijwel zonder eigen haard, is het als een thuis. Het is voor mij een plek om lief te hebben.

Ilse: Wie?

Nederhof: Wat?

Ilse: ...wil er nog koffie?

v.Daalen: Thee graag. En wat een voortreffelijke bediening, baas Nederhof. Waar vindt u toch altijd die hupse dienstertjes die, sprankelend van leven, proberen het lachend de klanten naar de zin te maken?

Nederhof: Bediening? Maar dat is Ilse, die werkt hier al jaren.

v.Daalen: Werkelijk? O ja, nu u het zegt: haar gezicht kwam me al vaag bekend voor. Maar u begrijpt, in mijn werk ontmoet je zoveel mensen.

Nederhof: Ja, dat zal wel.

v.Daalen: Ach juffrouw, heeft u voor mij misschien een bakje voor het zakje?

Ilse: We hadden het net over de verbouwing die hier gaande is.

v.Daalen: Ja Geert, vertel eens: gaan de zaken werkelijk zo goed, of is dit allemaal bedoeld om de schone schijn op te houden?

Nederhof: Ach, het gaat.

v.Daalen: Toch is het een goed ding om met de tijd mee te gaan. Geen mens, en zeker geen pensionhouder, kan het zich veroorloven op zijn lauweren te rusten. Zeg nu zelf, het werd immers hoog tijd dat de parkeerplaats werd verhard.

Nederhof: O ja?

v.Daalen: Zeker. In de zomer ging het nog wel, maar 's winters was het een prutzooi.

Nederhof: Nou, zo erg...

v.Daalen: Minstens. En die steiger. Levensgevaarlijk. Het was hoog tijd dat dat ouwe ding werd gesloopt. Dat daar nog nooit iemand doorheen is gezakt. Onbegrijpelijk.

Ilse: Vergeet de serre niet.

v.Daalen: O ja, dat was ik haast vergeten. Een serre, wat een fantastisch idee. 's Morgens koffie drinken in de serre. Licht en lucht, uitzicht op het meer. Zeker, een goed idee.

Nederhof: U is goed op de hoogte.

v.Daalen: Ach ja, ik zit hier al een tijdje. En Inge hier...

Ilse: Ilse.

v.Daalen: ...Ilse hier heeft me zo het een en ander verteld

Nederhof: Werkelijk?

Ilse: Meneer vroeg wat al die activiteit hier te betekenen had.

v.Daalen: Ja, u begrijpt: ik was nieuwsgierig geworden. Maar... Ilse, was het... heeft me keurig ingelicht. Daar had ze alle gelegenheid voor, hoewel ze wel wat aan de late kant was.

Nederhof: U bent inderdaad vroeg op.

v.Daalen: Ja, het voortreffelijke ontbijt is een van de redenen dat ik deze plaats graag aandoe als mijn zaken me weer eens naar deze contreien voeren. Daar wil ik zo lang mogelijk van genieten.

Ilse: Heeft u van alles voldoende?

v.Daalen: En aan aandacht geen gebrek. Dat is een van de voordelen van vroeg opstaan. Ja, dank je. Ik red het wel even.

Ilse: U nog koffie?

v.Daalen: Wat dat betreft, baas Nederhof, hoe staat het met de zaken. Ik zie hier nog een aantal borden gedekt staan. Maar waar zijn de andere gasten? Of is dit misschien bedoeld om een goede indruk te maken en ben ik de enige?


Ilse: Nee, ik had vanmorgen niets te doen en dacht: kom, laat ik er een paar bordjes bij zetten.

Nederhof: Ach, het is redelijk voor de tijd van het jaar. Het is geen hoogseizoen, maar toch...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl) de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)

 072 5112407



**“Samenspelen” is ons motto**